

روابط نفتی ایران و چین در میانه ی تحریم ها

حتی با وجود کاهش گاه و بی گاه واردات نفت چین از ایران، پکن برای سالها همچنان شاه‌رگ حیاتی تهران برای دور زدن تحریم‌های نفتی است. در حالی که در سال ۲۰۲۰ تقاضا اکثر مشتریان نفت ایران برای خرید از تهران کاهش یافت، چین همچنان یک مشتری ثابت باقی ماند. در سال گذشته تولید نفت ایران به نصف ۲ میلیون بشکه در روز کاهش یافت. اکنون، رابطه اقتصادی بین ایران و چین در زمینه معامله نفت از همیشه قوی تر است. چین برای رسیدن به آمریکا در حوزه اقتصادی بیش از حد تلاش می‌کند، بنا بر این طبیعی است که به واردات مداوم نفتی از تمام گوشه و کنار جهان، از جمله ایران نیاز داشته باشد.

برندن هونگ در «شورای آتلانتیک» نوشت: حتی با وجود کاهش گاه و بی گاه واردات نفت چین از ایران، پکن برای سالها همچنان شاه‌رگ حیاتی تهران برای دور زدن تحریم‌های نفتی است. در حالی که در سال ۲۰۲۰ تقاضا اکثر مشتریان نفت ایران برای خرید از تهران کاهش یافت، چین همچنان یک مشتری ثابت باقی ماند. در سال گذشته تولید نفت ایران به نصف ۲ میلیون بشکه در روز کاهش یافت. اکنون، رابطه اقتصادی بین ایران و چین در زمینه معامله نفت از همیشه قوی تر است. چین برای رسیدن به آمریکا در حوزه اقتصادی بیش از حد تلاش می‌کند، بنا بر این طبیعی است که به واردات مداوم نفتی از تمام گوشه و کنار جهان، از جمله ایران نیاز داشته باشد.

به گزارش سرویس بین الملل «انتخاب»؛ در ادامه این مطلب آمده است: در ژانویه، اندونزی دو ابر نفتکش را که در حال انتقال نفت در دریا بودند، توقیف کرد. یکی از شناورها، "ام تی هورس"، با پرچم ایران تردد می‌کرد و خدمه آن نیز اتباع ایرانی بودند. دیگری، "ام تی فریا"، نفتکشی پانامایی با خدمه چینی بود. این نفتکش متعلق به شرکت "شانگهای فیوچر شپ منیجمنگ کو (Shanghai Future Ship Management Co)" یک شرکت تابعه از شرکت دریایی دیگر مستقر در شانگهای، به نام "چنگدا (Chengda)" بود. هدف استفاده از این ترفند زیرکانه پنهان کردن منشأ واردات این نفت بود. چین در واقع نفت ایران را به صورت مستقیم به وسیله کشتی و یا با مخلوط کردن با سایر منابع وارد می‌کند.

این اتفاق در حالی رخ داد که اخیرا فشا شد که نفت خام «هاماکا» از ونزویلا با مواد افزودنی شیمیایی در مالزی مخلوط شده و تحت برند "سینگما بلند (Singma Blend)" (سنگاپور و مالزی) به وسیله کاغذبازی‌های جعلی نامش تغییر می‌کند.

تهران و کاراکاس نقاط مشترک فراوانی دارند چرا که هر دوی آنها با تحریم‌های مشابه اعمال شده توسط آمریکا رو به رو هستند. بخشی از نفت خام ایران همان مسیر نفت خام هاماکا را که به مالزی و سپس چین می‌رود، دنبال می‌کند. با وجود آنکه ماهاتیر محمد فوریه گذشته که نخست وزیر مالزی بود گفت کشورش به دلیل تحریم‌ها نمی‌تواند با ایران تجارت کند، این کشور همچنان برای پنج ماه اول سال ۲۰۲۰ حدود شصت هزار بشکه در روز از ایران نفت می‌خریده است. بر اساس داده‌های جمع آوری شده توسط بورس و بازار، ارزش تولید فعلی نفت مالزی نسبت به صادراتش در ماه بالغ بر ۵۰۰ میلیون دلار است.

رابطه تهران و کاراکاس گسترش هم یافته است. با فروپاشی صنعت پالایش نفت ونزویلا، ایران در ماه مه سال ۲۰۲۰ یک ناوگان دریایی شامل پنج تانکر نفتی با حدود شصت میلیون گالن بنزین را به ازای دریافت طلا از ونزویلا به این کشور فرستاد. ماهنامه انجمن علوم و فناوری چین نوشت که این نفتکش‌ها پس از تخلیه بنزین خود نفت خام از ونزویلا بارگیری کرده و به مقصد چین به راه افتادند.

چین بیش از هر زمان دیگری به نفت نیاز دارد. دستورالعمل‌های سختگیرانه مقابله با کرونا، آزمایشات گسترده در سطح شهر و رعایت عمومی پروتکل‌های بهداشتی منحنی ابتلا به بیماری در چین را کاملا مسطح کرده است. شی جی پینگ، رهبر حزب کمونیست چین در سخنرانی پایان سال ۲۰۲۰ خود گفت: ما بر تأثیر همه گیری غلبه کردیم و در کنترل بیماری و همچنین توسعه اجتماعی و اقتصادی به موفقیت بزرگی دست یافتیم.

مبارزه چین علیه آنچه «شی جین پینگ» و ویروس شیطان‌ی خوانده و معجزه ای که پاندمی به بار آورد، باعث شد تا این کشور به تنها اقتصاد بزرگ جهان تبدیل شود که در سال ۲۰۲۰ رشد اقتصادی را تجربه می‌کند. اکنون با افزایش ساعات کاری کارگران بیش از هر زمان دیگری، واردات نفت خام چین به اوج خود رسیده است. واردات نفت چین سال گذشته در

مقایسه با سال ۲۰۱۹، ۷,۳ درصد افزایش داشته و در ماه می مصرف ۱۳ میلیون بشکه در روز را به ثبت رسانده است. این میزان تقریباً برابر با مصرف ۱۳,۴ میلیون بشکه در روز سال ۲۰۱۸ بوده است. دلیل بخشی از این افزایش مصرف را می‌توان رسیدن قیمت نفت خام به پایین‌ترین حد خود در دهه‌های گذشته دانست، کاهش قیمتی که ناشی از رکود ناشی از همه‌گیری کرونا در سراسر جهان بوده است. به طور کلی، چین از مزایای این بهبود شرایط اقتصادی و صنعتی‌اش به مثابه نیرویی مضاعف برای رفع شکاف اقتصادی با آمریکا استفاده کرده است.

در دسامبر سال ۲۰۲۰، چین ۹,۰۶ میلیون بشکه نفت در روز وارد می‌کرد که این رقم نسبت به ۱۱,۰۴ میلیون بشکه در روز در نوامبر کاهش نشان می‌داد اما دلیل این کاهش فقط به خاطر پایان سهمیه واردات پالایشگاه‌های این کشور تا پایان همان سال بود. چین هنوز تشنه نفت است. سهمیه مصرفی چین در اوایل سال ۲۰۲۱ نسبت به سال گذشته ۱۸ درصد افزایش نشان می‌دهد.

این افزایش خرید نفت چین همزمان با وعده امیرحسین زمانی‌نیا، معاون وزیر نفت ایران مبنی بر افزایش تولید نفت ایران تا سطح قبل از تحریم‌ها بوده است. زمانی‌نیا گفت که تهران تا ماه مارس به تولید ۳,۹-۴ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. این اظهارات احتمالاً به امید بازگشت دوباره بایدن به برجام بعد از خروج ترامپ در سال ۲۰۱۸ از آن صورت می‌گیرد.

تا زمانی‌که یوآن چین ابزار لازم برای دور زدن تحریم آمریکا را فراهم می‌کند، ایران به ارسال و صادرات نفت به شرق ادامه خواهد داد. در حال حاضر پالایشگاه‌های چینی و پالایشگاه‌های پتروشیمی از همه منابع نفتی از جمله نفت خام ایران بهره می‌برند.